

III. PEDAGOG

3.1. TREŚĆ MATERIAŁU

Mamo, włącz mi bajkę... Myślę, że wielu rodziców słyszy takie prośby. Tymczasem, z badań przeprowadzonych przez naukowców z różnych ośrodków uniwersyteckich wynika, że włączony telewizor źle wpływa na relacje między członkami rodziny, nawet jeśli nikt w danej chwili go nie ogląda. Udowodniono także, że oglądanie telewizji przez dzieci do drugiego roku życia znacznie spowalnia rozwój mowy, ponieważ takie dzieci mniej gaworzą. Nie mówiąc już o złym wpływie na ich wzrok.

Czasem zmęczony czy zapracowany rodzic traktuje telewizor jak dodatkową osobę do pomocy, dzięki której zyskuje chwilę spokoju. Każdy rodzic przyzna, że lubi, gdy dziecko ogląda telewizję, ponieważ w domu od razu robi się spokojniej. Można wtedy wykorzystać ten czas na obowiązki lub odpoczynek.

Nie można jednoznacznie stwierdzić, że telewizja jest zła. Prawdą jest, że z telewizji dzieci czerpią wiedzę o świecie. Niektórzy nauczyciele mówią, że jest to błędne myślenie, ponieważ tę samą wiedzę rodzice mogą przekazywać dzieciom sami lub z książek. Dodatkowym czynnikiem przemawiającym przeciwko telewizji jest fakt, że gotowe obrazy, mogą wyłączać wyobraźnię. Dzieci powinny ćwiczyć wyobraźnię, aby w przyszłości być kreatywnymi dorosłymi.

Przeciwko oglądaniu telewizji przemawia także fakt, że dziecko nie powinno siedzieć długo w bezruchu, lub w pozycji niezdrowej dla kręgosłupa.

Kolejną kwestią, świadczącą o tym, że dzieci w młodym wieku nie powinny bez ograniczeń oglądać telewizji, są reklamy. Małe dzieci w ogóle nie odróżniają reklam od innego programu, oraz wierzą we wszystko co się tam mówi, bezkrytycznie podchodzą do wszystkiego.

Wszelkie nowinki technologiczne są wskazane, ale w odpowiednim wieku. Dzieci powinny widzieć, że rzeczywistość telewizyjna jest wytworem ludzkiego umysłu, dlatego należy podchodzić do niej krytycznie. Korzystać tylko ze sprawdzonych programów, które niosą wartości i przeżycia moralne. Ponieważ są filmy i programy, które propagują antywartości. Telewizja jest potężnym środkiem oddziaływania na osobowość człowieka. W skrajnych przypadkach może nawet dojść do pomieszania rzeczywistości wirtualnej z realną.

Duże znaczenie mają tutaj lekcje wychowawcze, na których nauczyciel wykorzystuje przekaz filmowy w edukacji, podkreślając że wytwory telewizyjne należą do współczesnej

kultury. Młodzi ludzie powinni mieć świadomość, że filmy nie mogą zastępować rzeczywistości – mogą ją jedynie ubogacać.

3.2. LITERATURA WYBRANA Z KOMENTARZEM

3.2.1. Z. Stanecka, *Basia i telewizor*, Egmont Polska Sp. z o o., Warszawa 2011, s. 4.

WSTĘP

Zofia Stanecka jest autorką serii o Basi. Basia jest kilkuletnią dziewczynką, mieszka w Polsce. Nie jest idealnie grzeczna, ale jest bardzo sympatyczna. W każdej kolejnej książce tytułowa bohaterka staje przed jakimś problemem. W części zatytułowanej *Basia i telewizor* główna bohaterka dowiaduje się, dlaczego dzieci nie powinny oglądać programów telewizyjnych przeznaczonych dla dorosłych.

CYTAT

„Basia westchnęła i powlokła się do salonu. Zaczęła szukać kredek, gdy nagle zauważyła leżącego na stoliku pilota. Wzięła go i włączyła telewizor. Ściszyła dźwięk, żeby niepotrzebnie nie denerwować Mamy. Z ekranu zamigąła do niej kolorowa reklama batoników i Basia od razu zrobiła się głodna. Klik. Zmieniła kanał. Tym razem pan w sztywnym garniturze zapewnił ją, że nad miasto nadciąga burza połączona z nawałnicą. Klik. Pani w białym sweterku zachwalała najlepszy na świecie wybielacz. Klik. Ubrana w same rajstopy i podkoszulek dziewczyna śpiewała o tym, że nikt jej nie rozumie. Klik. Z ekranu popłynęła rzewna melodia serialowej piosenki o nieszczęśliwej służącej Marii Celebes zakochanej w Estebanie – synu pracodawcy”.

PODSUMOWANIE

Powyższy fragment doskonale obrazuje wpływ telewizji na małe dziecko. Basia doskonale wiedziała, że mama nie pozwoli jej włączyć telewizora, więc zrobiła to tak, żeby mama nie widziała. Dziewczynka sprawdziła, co jest na kilku kanałach. Okazało się, że na żadnym z ich nie ma nic, co mogłaby oglądać. Jednak psychika dziecka okazała się podatna nawet na, można się domyślić, latynoamerykańską telenowelę. Egzotyczne krajobrazy, obca kultura, przerysowane postaci i barwne dialogi przykuły uwagę dziecka. Dlatego tak ważne jest, aby kontrolować treści, które oglądają najmłodszy. Niektóre dzieci sprawiają nawet wrażenie, jakby było im zupełnie obojętne, co oglądają, byleby tylko mogły siedzieć przed telewizorem.